

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Skjalde-Blik paa Danmarks Stjerne i Sølv-Bryllups og Kronings-Aaret 1840

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 29. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1840_678-txt-shoot-idm990.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

O, kiære christne Venner og Danske Sødskende! hvor ønskede jeg ikke især paa denne Nyaarsdag at kunne virkelig meddele Eder min glade Følelse af den vidunderlige Sammenhæng, der, hos os meer end noget andet Steds, er mellem det Gamle og det Ny, mellem Øvrighed og Undersaatter, mellem det Folkelige og det Christelige, en Følelse, der vel, som alt det Dybe, er dunkel endnu for vore Øine, men er desuagtet lige sand og lige glædelig, og vil, naar vi 30bevare den, netop nu daglig blive klarere, i det Hjertets Øine oplades og oplyses til at stirre ind i Rigdoms-Dybet baade af Guds Godhed og Viisdom, det velsignede Dyb, nødvendigviis dunkelt paa Jorden, men allevegne glædeligt og soleklart saavelsom saligt i Himlen! Men skiøndt det er ikke os givet, i Ord som opstege af vort eget Hjerte, virkelig at meddele og forplante enten det Dybe, der bevæger eller det Høie, der besøger os, saa taler jeg dog trøstig derom, fordi jeg er vis paa, at Han, som kan gjøre langt over hvad vi kan bede eller forstaae, Han har ogsaa hos Eder begyndt den gode Gierning og vil fuldføre den til vor Herres *Jesu Christi* Dag! Jeg kan jo saaledes umuelig være ene om det Danske Hjerte, der banker og i disse Øieblikke brænder i min Barm, og hvis Røst saa mange Gange og saa mangefold fandt Gienlyd, at tale endnu kun Faa i samme Tone, maa det jo kun være fordi min Mund oplodes et Øieblik tidligere til at tale af Hjertets Overflødighed, og oplodes netop for at vække hvad der slumrede, nære hvad der hungrede og tørstede hos Mange. Og nu det ny Liv i *Christo Jesu*, ved hvis svage og ufuldkomne, men dog himmelske Rørelser min Sjæl fryder sig, og det ny Lys over Livets Hemmeligheder og Guds Veie paa Jorden, der især i Eders Kreds og vor høitidelige Andagts Timer opgaaer som en Morgenrøde for mit Øie, visselig, de kan endnu mindre være indskrænkede til mig, da de er Guds Naadegave i *Christo Jesu* til alle Folk under Himmelen og til alle Slægter, som vil troe paa Navnet over alle Navne, i hvilket 31Saligheden med al Guddoms-Fylde boer, en Naadegave altsaa, hvori hverken jeg eller noget dødeligt Menneske kan faae Deel, uden at fornedre sig og blive som Børn, ja, som de spæde Børn, vi i Daaben bære til *Jesus*, for at Han, i hvem alle Slægter velsignes, skal tage dem paa sine Arme og velsigne dem med "den evige Velsignelse i det himmelske Bad." Fik jeg derfor en sikkrere og gladere Følelse, af det ny Liv i Christo som en Guds Gave, end de Fleste af mine Samtidige, og et deraf udspringende klarere Lys over det store Evangelium, som en Guds Kraft til Salighed for alle Troende, og som det Mindste af alle Frøkorn, der dog voxer til et Træ, hvori Himlens Fugle bygge Rede, og som den Mindste af alle Stjerner, der dog voxer til en Sol med syv Dages Glands; er det saa, da kan det ene være, fordi jeg, efter Guds urandsagelige Raad, er et Øieblik ældre i Christo, og skal, til rig Erstatning for den Eensomhed og Miskiendelse, som er derfra uadskillelig, have den store Trøst og Glæde at forudføle, forudsee og forudsige det velsignede, lykkelige Nyaar, der vel alt er oprundet over os, saasandt et eneste Hjerte føler dets Virkning og skimter dets Glands, men maa dog i det Hele og det Store aabenbare sig selv i Lys og Kraft som Morgenrøden, før det uden Modsigelse kan kaldes nærværende.